

[Brorsen.]

Behandling fik vi i sin Tid altid opregnet — det var det stadige Omkvæd —, hvor mange tabte Arbejdsdage vi i det forløbne Aar havde haft. Det er der ikke Tale om mere, der er ikke Tale om, at det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch eller nogen af hans Partifæller kommer med lignende Udtalelser som dem, der faldt i sin Tid. Jeg skal heller ikke her nævne mange Tal, men i Betragtning af, at de stadig kørte frem med de mange tabte Arbejdsdage, da vi havde Venstregering her i Landet, vil jeg gøre opmærksom paa, at i 1934 havde vi 24,8 Millioner tabte Arbejdsdage — et mægtigt Tal —, i 1935 22,9 Millioner, og der er ingen Tvivl om, at Tallet, naar det gøres op for det Aar, vi er i, og for næste Aar, desværre vil vise sig at være gaaet yderligere op.

I denne Forbindelse vil jeg gerne have Lov til at sige til den højtærede Statsminister, der mente, at jeg med en vis Skadefryd udtalte mig om disse Forhold, at det er ikke Tilfældet. Selvfølgelig anser vi det ogsaa i Venstre for at være noget i allerhøjeste Grad uheldigt, at vi i dette Øjeblik har en Arbejdsløshedshær paa 80 000—90 000 med stærkt stigende Tendens, og vi har søgt at paavise, at de Metoder, der bringes i Anvendelse, ikke afskaffer Arbejdsløsheden — alle de kunstige Foranstaltninger kan naturligvis skaffe en Del Arbejde, men det forslaar alligevel ikke, det er næsten kun som en Draabe i Havet. Jeg vil minde om en Udtalelse, der faldt fra Ove Rode, da han i sin Tid som de Radikales Ordfører talte om disse kunstige Foranstaltninger, disse Nødarbejder; dér siger han — Udtalelsen findes i Folketingstidende for 1921—22 Sp. 132—33:

„Jeg vil tilføje, at Nødarbejder gør det ikke..... I Virkeligheden er der kun et eneste Middel, der nytter, og det er at faa Arbejde i Gang paa Produktionsstedet. Og Prøvestenen paa Regeringens Politikks Evner og Muligheder er, om det lykkes den at faa det produktive Arbejde i Gang eller ikke.“

Det er rene og klare Ord, og det er de samme Betragtninger, som jeg bl. a. har været inde paa ved tidligere Lejligheder, at det kan være meget godt med disse offentlige Arbejder — og vi vil ikke i alle Tilfælde sætte os imod dem —, men hvis man tror, at man faar synderlig mange i Arbejde paa den Maade, tror man forkert, ellers skal ganske formidable Summer stilles til Raadighed, saa forslaar 30 Mill. Kr. ikke. Det er altsaa vort Lands naturlige Erhverv, som er det afgørende for hele Beskæftigelsesspørgs-

maalet. Naar man anfører, at Arbejdsløsheden i vore Nabolande er minimal, svarer man altid fra Regeringens Side dertil, at det er ogsaa helt andre Produktioner, de har f. Eks. i Norge og Sverige, og de er mere eftertragtede end vore. Heroverfor vil jeg dog gerne have Lov til at gøre opmærksom paa, at Efterspørgselen efter Landbrugsvarer har udviklet sig tilfredsstillende i det sidste Aars Tid, det har vist sig ikke alene i det enkelte Land her Syd for, men næsten overalt, at der har været en meget betydelig og stærkere Efterspørgsel efter Landbrugsvarer end f. Eks. i de Aar, der gik forud, og vi mener, man maa udnytte de Chancer, der foreligger. Her er vi i Virkeligheden ved det springende Punkt i hele vor Handelspolitik. Vi har lagt Mærke til, ogsaa under denne Finanslovforslagsbehandling, at ikke alene Statsministeren, men ogsaa Handelsministeren — jeg henholder mig foreløbig til de to Ministre — har udtalt sig paa en Maade, der absolut er modsat den, hvorpaa f. Eks. den højtærede Udenrigsminister har udtalt sig. Det er kommet tydeligt frem gennem Statsministerens Udtalelser, ogsaa gennem Handelsministerens, at f. Eks. med Hensyn til Udførsel af Landbrugsvarer gaar man kun til en vis Grænse, til et vist Punkt, idet man hævder, at der maa tages Hensyn til Beskæftigelsen inden for Landets Grænser. Jeg maa mene, at Udenrigsministeren har udtalt sig paa en anden Maade.

Nu skal jeg ikke citere — jeg tror, det allerede er gjort een Gang —, hvad Udenrigsministeren har sagt her, men jeg kan jo huske Tallene. Den højtærede Minister manøvrerer med et Tal paa 169 Mill. Kr., som vi i Løbet af et halvt Aar, tror jeg det er, har indført og udført mere. Altsaa Handelsomsætningen er vokset med de 169 Mill. Kr., og deraf, siger Udenrigsministeren, er nogle og firs Millioner betalt for Raavarer, nogle og halvtreds er betalt for Halvfabrikata, altsaa saadanne Varer, der skulde have en Efterbehandling her, og kun nogle og tredive Millioner er betalt for Færdigvarer. Jeg kan ikke faa andet ud af det ved at læse Udenrigsministerens Udtalelse, end at han vil sige, at det, at vi har faaet en Situation, hvor Mulighederne har været til Stede for en større Handelsomsætning, 169 Mill. Kr. for disse Maanedes, har betydet noget, ikke alene for Landbruget, men for hele Landets samlede Erhvervsliv og derigennem for hele det danske Samfund. Derfor synes jeg i Virkeligheden, at vi kunde have taget Udenrigsministeren til Indtægt, idet det jo stadig har været vor Opgave at dokumentere Betydningen af, at vi i saa stor